

Posudek vedoucího diplomové práce

Berty Benešové

na téma

„Důkazní prostředky v civilním řízení“

Diplomantka předkládá práci na uvedené téma o celkovém rozsahu 66 stran, včetně stručných úvodu i závěru, přehledu použité literatury, příloh, shrnutí a anglického resumé. Je možno konstatovat, že autorka tak z formálního hlediska vyhověla požadavkům kladeným na práce tohoto druhu.

Uvedené téma představuje jedno z významných témat civilního procesu, a přestože se jedná o problematiku základní a často pojednávanou, jak z pohledu teorie, tak ze strany aplikační praxe, její význam s během doby nijak snižovat či podceňovat, neboť jde s ohledem na vývojové tendence civilního procesu o stále jedno z nejdůležitějších témat a základů civilního procesu. Výběr tématu, jež navíc umožňuje soustředit se nejen na obecné teoretické otázky, ale skloubit je s recentními aplikačními problémy, je třeba hodnotit jako pozitivní snahu autorky postihnout svou prací nejen klasické, ale i moderní aspekty civilního procesu.

Z hlediska systematického je práce podrobně členěna do 6 kapitol. Úvodní kapitola seznamuje čtenáře s pojmem dokazování obecně, dále již následuje samotný výklad zaměřený jak na obecné otázky týkající se důkazních prostředků (kapitoly 2. a 3.), tak na jednotlivé důkazní prostředky samostatně (část 4. a 5.); na závěr se pak autorka věnuje problematice hodnocení důkazů, opět v souvislosti se zvoleným tématem.

Svou pozornost autorka zaměřila na vybrané důkazní prostředky, a to na výslech svědka, znalecký posudek, listinný důkaz, méně pozornosti věnuje ohledání a výslechu účastníků, případně dalším důkazním prostředkům, jež zákonný výčet neobsahuje.

Vůči autorkou zvolené systematice nemám námitek, práce je z tohoto pohledu členěna vhodně.

Již z podrobného členění, ale přirozeně následně z celkového přístupu autorky v dalších hodnocených kritériích je možné nalézt její hluboký zájem o dané téma, snahu postihnout danou problematiku komplexně, nezabývat se jen izolovanými problémy české právní úpravy, ale nalézat i zejména evropské souvislosti. Tento zájem pramení také z přístupu k použité literatuře či judikatuře, kde se autorka rovněž snaží jednak sama obsáhnout pokud možno celý dostupný rejstřík názorů,

jednak výsledek předkládá čtenáři, aby se s ním mohl seznámit.

Práce se vymyká obecnému popisnému trendu, autorka se snaží předložit ne pouze obvyklý katalog důkazních prostředků dle platné právní úpravy, ale usiluje – v rámci daného prostoru – o postižení základních teoretických i důležitějších aplikačních otázek – a to včetně posledních problémů – viz např. otázku zálohy na znalecký posudek na str. 23, škoda, že není v úsilí vždy zcela důsledná a naznačený problém nedotahuje do konce. Pozitivně hodnotím i snahu zabývat se např. Obecnějšími procesními otázkami a rozdíly v dokazování v různých právních řádech – např. srovnání „affidavitu“ a jeho zařazení v českém procesním právu (str. 44), byť jde opět spíše jen o stručnou zmínku.

Autorka se k uvedené metodě musela nutně uchýlit v důsledku snahy o komplexní postižení dané problematiky, což je úkol vpravdě poměrně náročný. Lze ovšem říci, že jej v zásadě zvládla, takže zadaný úkol lze pokládat za splněný. Pozitivně hodnotím jak zájem autorky, tak zpracování tématu jako celek. Autorka rovněž využila v práci dostupnou literaturu, všímá si i relevantní judikatury, byť – ač se opakuje – opět mohla vytěžit více – zase viz str. 44, tentokrát pozn. 174 pod čarou.

Práce je způsobilá k obhajobě, v jejímž rámci nechť se autorka zaměří na problematiku zálohy na znalecký posudek dle novely o. s. ř. a na užití právě výše uvedených „moderních“ důkazních prostředků.

Předběžně práci hodnotím velmi dobře.

JUDr. Petr Smolík, Ph.D.

Vedoucí diplomové práce

V Praze dne 5. ledna 2011999